

ende på omständigheter, hvilka svårigen kunna i hela sin omfattning och sitt sammanhang af Riksdagen pröfvas, får Utskottet, i den öfvertygelse att Trafikstyrelsen, hvilken bäst är i tillfälle att bedöma hithörande förhållanden, icke lärer underlåta sjelfmant vidtaga de för trafikens underlättande nödiga och lämpliga åtgärder till Riksdagen hemställa,

att motionen icke må till någon Riksdagens åtgärd föränleda.

På Utskottets vägnar:

Rudolf Cramér.

N:o 23.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1869, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Utlåtande N:o 2, angående ändring af den föreskrifna tiden för omjustering af mått, målkärl och vigter.

Till Utskottets behandling har blifvit hänvisad Herr *A. J. Sandstedts* motion N:o 334, hvaruti yrkas: att Riksdagen måtte besluta en förändring i 16 § 1 mom. af Kongl. Maj:ts nådiga Stadga om mått och vigt af den 31 Januari 1855 till följande lydelse:

“Omjustering af mått, målkärl och vigter för landsbygd bör ske hvar tredje år med undantag för längdmått.”

Såsom grund för detta motionärens förslag anföres nu, likasom uti en af Herr Johan Erickzon vid sistlidne riksdag väckt motion, hvaraf den förevarande utgör en ordagrann afskrift, de dryga kostnader och långa resor, som rörelseidkande på landet onödigtvis måste underkasta sig för den så ofta påkommande justeringen.

Det vid förlidne års riksdag af dåvarande Tillfälliga Utskott N:o 6 afgifna Utlåtande innehöll hufvudsakligen att enligt *nu gällande* förnyade nådiga Stadga om mått och vigt af den 10 November 1865 *årlig* justering endast erfordras för målkärl och vigter, som begagnas i Kronans magasin eller vid in- och utlastning å fartyg,

eller i öppna bodar eller magasin, der handel och rörelse idkas; att den, som ej i egentlig mening drifver handel, endast behöfver låta omjustera sina målkärl och vigter, då de undergått reparation, eller på annat sätt veterligen förändrats; samt att vid handel och rörelse, äfven i landsbygd, målkärl och vigter enligt Utskottets förmenande ofta kunde vara utsatta för så mycken nötning, att årlig justering vore erforderlig.

På grund af dessa skäl, hvaremot ingenting vid förlidne års riksdag erinrades, anser Utskottet de af motionären öfverklagade olägenheter vara något öfverdrifna, samt den af honom föreslagna ändring uti ofvanberörda Kongl. Stadga icke vara af verkligt behof påkallad, hvadan Utskottet hemställer,

att motionen må lemnas utan afseende.

På Utskottets vägnar:

Rudolf Cramér.

N:o 24.

Ank. till Riksd. Kansli d. 9 Mars 1869, kl. 6 e. m.

Andra Kammarens Tillfälliga Utskotts (N:o 6) Utlåtande N:o 3, angående Herr B. Hessles motion N:o 12, derom att afgifter, som utgå i och för något härads eller tingslags samfälda ändamål, måtte debiteras af häradsskrifvarne och i sammanhang med kronouppbörden af kronofogdarne uppbäras och redovisas.

Uti sin ifrågavarande till Utskottet hänvisade motion har Herr *B. Hessle* påpekat den brist, som enligt hans förmenande i gällande kommunal-lagstiftning förefunnes i afseende derå, att häradet vore i saknad af hvarje slags kommunal-representation, och att den enda form, hvarunder häradsboerna kunde rådplåga och besluta rörande gemensamma angelägenheter, vore den gamla och bristfälliga af sammanträde och förhör vid Underrätten på landet. Bland de olägenheter, som motionären ansett häraf uppkomma, räknar han äfven, att de i sådana angelägenheter fattade beslut ej finnas på ett ställe att tillgå, äfvensom saknaden af en allmän och fortgående kontroll öfver uppbörden af häradets enskilda medel, hvilket ej sällan skall hafva tillskyndat både enskilda och menigheter förluster, som framkallat stort missnöje.